

Üstad, "Elimden gelse bütün kardeşlerimin askere gitmemelerini sağlayarak bu hizmete devam etmelerini temin ederdim." demiş midir? Demiş ise sebebi ve hikmeti nedir; itiraz edenlere ne cevap verebiliriz?

Evet mana olarak ifade ettiğiniz kısım Risalelerde şu şekilde geçmektedir:

"Hem harp belâsı ise, hizmet-i Kur'âniyemize mühim bir zarardır. Bizim en fedakâr ve en kıymettar kardeşlerimizin ekserisi kırk beşten aşağı olduğundan, harp vasıtasıyla vazife-i kudsiye-i Kur'âniyeyi bırakıp askere gitmeye mecbur olacaktılar."

"Benim param olsa, hüsn-ü rızamla, böyle kıymettar kardeşlerimin herbirisini askerlikten kurtarmak için, bedel-i nakdiye bin lira kadar da olsa verirdim. Böyle yüzer kıymettar kardeşlerimizin hizmet-i Kur'âniye-i Nuriyeyi bırakıp maddî cihad topuzuna el atmakta, yüz bin lira kendi zararımızı hissediyordum. Hattâ Zekâi'nin bu iki sene askerliği, belki bin lira kadar mânevî faydasını kaybettirdi." (1)

İtiraz edenlere gelince; olayları kendi döneminin şartları ve gerekleri içinde değerlendirmek ve ondan sonra bir kanaate ve hükme varmak gerekiyor. Üstad Hazretlerinin döneminde imana hizmet eden medrese ve tekkeler kapatılmış, dinsizlik fikri sistemli ve planlı bir şekilde Anadolu insanına şırınga edilmek isteniyor, alimlerin büyük bir kısmı ya idam edilmiş ya sürgüne gitmiş ya da hapis ve tecrit içindeler...

İmana hizmet eden insanlar çok az bulunduğu bir hengamda, bu azların imana hizmet etmek yerine başka şeyler ile meşgul edilmesine karşı çıkmak gayet makul ve gerekli bir tutumdur. Yoksa Üstad Hazretlerinin sırf askerlik vazifesine karşı bir tavrı söz konusu değildir. Birinci Dünya Savaşı sırasında, talebeleri ile beraber cepheye koşması ve esir düşmesi "askerliğe karşıdır" fikri ile bağdaşmaz...

Nitekim Bayram Yüksel adlı talebesini Kore savaşına bizzat kendisi teşvik ile göndermiştir. Üstad Hazretlerinin askerlik ile ilgili şöyle bir hatırasını (*Abdullah KILIÇKAYA*) nakledersek meseleye ışık tutar kanaatindeyiz:

"Üstad bana 'Şuhutlu Abdullah' derdi"

"Bu nurlu iman hizmeti dolayısıyla zaman zaman bizi karakollara

---

götürüp, zulüm ve işkence ediyorlardı. Daha sonraları askerliğim ve annemin şefkatli isteyişleri sonunda Urfa'dan ayrılarak Emirdağ'a, Üstadımın yanına geldim."

"Üstad Hazretleri Abdullah Yeğın Ağabeye 'Ankaralı', bana da 'Şuhutlu' derdi. 'Gel bakalım Şuhutlu Abdullah' diyerek bağırına bastı. 'İyi oldu, ben seni Suriye'ye hizmet için gönderecektim, ama şimdi askere git. Sonra Nurcular askerlikten kaçıyor diye Nur'un aleyhinde propaganda yaparlar. Ben seni annene bağışladım.' dedi."

"Üstadla beraber, Zübeyir Ağabey, Bayram Ağabeyle birlikte Afyon'a gitmek üzere hareketle Emirdağ ile Çoğul köyü arasındaki yeşil bir sahaya vardık ve orada sohbet edip dersler yaptık. O gün torbadan bir miktar para çıkartıp Bayram'la bana verdi. 'Bugün Bayram'la Çoğul'a git, yarın sabah gidersin.' dedi. Urfa'da kaldığım müddette Üstadın verdiği ekmek parası hâlâ vardı. "Vedalaştım ve ertesi gün asker olarak Cizre'ye gittim."

"Cizre'ye benim Nurcu olduğum bildirilmişti. Başımızdaki subaylar beni çağırıp sorguya çektiler. Ben de Risale-i Nurları okuduğumu, imanlı, ahlâklı bir Türk vatandaşı olduğumu söyledim. Sonra subay, 'İyi, sen madem Nurcusun, doğru çalışırsın, seni hududa göndereceğim, buradan kaçakçıları geçirme.' diye tenbihlerde bulundu. Yanındaki sivil memur da Risale-i Nurları okuyan bir Nur talebesiymiş, onun ısrarıyla beni Mardin'e bıraktılar."

"Askerlikten sonra memuriyete girdim. Üstad'la görüştüğümüz zamanlar Üstad maaşımı sorar, 'Eğer yetişmiyorsa, ben senin tayinini devam ettireceğim.' derdi."(2)

(1) bk. [Lem'a'lar, On Altıncı Lem'a, Üçüncü Meraklı Soru](#)

(2) bk. [Tanıyanların Dilinden, Abdullah KILIŞKAYA](#), (Son Şahitler, III/414)